

Lokálpatrióta: egy teljes évtizedig munkálkodott a városépítő egyesület élén. Itt született, itt végezte tanulmányait, itt dolgozik. A Szegedi Orvostudományi Egyetemen a kiváló tudóstól, **Ivánovics György professzortól vette át a Mikrobiológiai Intézet vezetését és ezzel megtört egy hagyományt: az egyetemen nem volt addig intézetigazgató - nő. Professzor sem. Munkatársaival együtt olyan eredményeket ért el, amelyekre büszkén hivatkozik az egyetem, a város, de az egész egyetemes tudományosság is. Meghallják a nevét - **Béládi Ilona** -, s országban-világban nagyon sokan elismeréssel és hálával teszik hozzá: **interferon. Most arra kérjük, beszéljen az alma materéről. Nem volt szükség kérdésekre.****

„Amikor én érettségiztem, akkor még nem Tömörkényről volt elnevezve a gimnázium, hanem Árpádházi Szent Erzsébetről. Hogy mikor érettségiztem, arról négy évvel ezelőtt minden újságolvasó értesülhetett. Van a Délmagyarországban egy sorozat: miről írtak 25, 50, meg 75 évvel ezelőtt. Bevallom, nem szoktam elolvasni, de 1993-ban valahogyan odatévedt a szemem erre a rovatra. Majd' elalujtam! Egy nő általában nem nagyon örül, ha nyomtatásban látja az éveinek számát... Márpedig ebben a rovatban ott állt egy egész érettségiző osztály névsora, fölötté a cím: 50 éve történt. A mi osztályunk névsora volt. Le is másoltam

● Arcok a százéves Tömörkényből

„Életem legszebb időszaka volt”

és az akkor megtartott 50 éves érettségi találkozónkon mindenkinek adtam belőle egy példányt. Lássák, hogy a város lapja milyen kedvesen emlékezett...”

„Életem egyik legkellemesebb, legszebb időszaka volt az a gimnáziumi nyolc év. Az 50 éves találkozónkon is azt kellett megállapítanom:

micsoda stramm osztály!

A hetven felé is fiatalos, energikus hölgyek! Lányosztály volt. Ma is huszonegyen élnek a harmincból és ez nagy dolog! A tanáraink... Azt szokták mondani, a távolság mindent megszépít; de én jól emlékszem, hogy bár precíz és szigorúak voltak, szerettük a tanárainkat. Az emberségükkel és a példájukkal hatottak ránk. Mi ma is úgy gondolunk rájuk, mint akiknek nagyon sokat köszönhetünk. Csodálatos emberek voltak közöttük: **Ekertné Gizi néni**, az osztályfőnökünk; érdekes egyéniség volt **Dobos László**, a számtanárunk; kissé szórakozott, de nagy tudású és elragadó személyiség a történelemtanárnőnk, **Vass Henrietta**. Azt mesélték róla, hogy kiírta a bejárónőjének az ajtóra: kulcs a lábtörő alatt, ezüst az asztalon; mire a bejárónő odaért, persze eltűnt az ezüst... Na és a latintanárnőnk, **Horváth Edit!** Győrben él, tartom vele a kapcsolatot, most szeptember 2-án kaptam tőle ezt a levelet, amelyben kedvesen érdeklődik a

Dr. Béládi Ilona professzor nyugdíjasként is dolgozik. (Fotó: Karnok Csaba)

fiaimról, az unokáimról és beszámol az új olvasmányairól. Szellemileg teljesen friss - most 88 éves! Meg vagyok győződve róla, hogy az

egész életünkre hatottak

ezek a szép gimnáziumi évek, a tanáraink, az osztályunk. Annyira jó közösség volt!”

„Hogy kik lettek belőlük? Orvos, méghozzá kiváló és ismert gyermekgyógyász Szegeden **Molnár Amália**;

Müller Irén Pesten orvos, **Károlyi Magda** Szegeden; a barátnőm, **dr. Lantos Judit** vegyész. **Kolozs Marietta** egy nagyon értelmes, több idegen nyelvet beszélő lány volt, jó okkal elhagyta az országot - a Szabad Európa Rádió munkatársa lett. Ő is itt volt az 50 éves találkozón, ahol egyetlen megfáradt öreg hölgyet sem láttam, csakis energikus, aktív embereket és ez igen jó érzés.”

„Nem tudom, mitől van ez. De én sem érzem magam 72 évesnek! Igaz, nem is hagytam abba semmit, nyug-

díjasként sem. Délelőttönként továbbra is bejárok az intézetbe - még mindig az interferon, még mindig az EGIS Gyógyszergyár támogatásával. Nagyon kedves régi munkatársammal, **Bakay Mártával** dolgozunk együtt és van új munkatársunk is, biofizikus, **Várkonyiné Bálint Erzsébet**.

Jó ide bejönni!

1949 óta vagyok a Mikrobiológiai Intézetben, har-

madéves korom óta. Demonstrátorként kezdtem Ivánovics professzornál és 1974-től 1994-ig voltam tanszékvezető. Nem tagadom, hogy sokszor éreztem úgy: a férfiaknak talán egy kicsit könnyebb... Én voltam az első nő, aki itt tanszékvezető lett és megtapasztaltam, hogy egy nőnek körülbelül hússzor annyit kell teljesíteni, mint egy férfinak ahhoz, hogy legalább egyszer ráfigyeljenek. Nem siránkoztam ezen, tudomásul vettem. Az az ember, aki jól ismeri magát meg a környezetét, képes a dolgok jobbik felét, s nem az árnyoldalát látni. Szerencsém volt, hiszen nő létemre is sikerült legalább annyit tennem, mint akármelyik férfinak. Az intézetben, amely kis létszámú - mindössze 12 egyetemi és öt akadémiai tagunk volt - csak az interferon témában két nagydoktori, kilenc és fél kandidátusi értekezés készült, s nem akármilyenek, hiszen

mindegyikben volt eredeti gondolat.

A sikerünkben persze nagy része volt annak, hogy csatlakoztunk az interferon magyarországi előállításának programjához és jó pár éven keresztül egy kutatási-fejlesztési-termelési társaság tagjaként, ráadásul az Akadémia támogatásával dolgozhattunk. Így

fejleszthettük a műszerezzettségünket, születhettek szabadalmaink és az oktatás mellett, amely persze folyamatosan a fő profilunk volt, a laboratóriumi méretű interferon gyártást elválhattuk.”

„Számomra mégis az a legfontosabb, hogy kutatóként, elméleti emberként is hozzájárulhattam a gyógytáshoz: az interferonnak, ennek a vírusokkal szemben hatásos és a sejtek szaporodását is gátló anyagnak az előállításával, alkalmazási területeinek bővítésével. Néha azt mondom, ezért megérte elhagyni a bölcsészkart...”

Eredetileg ugyanis latinolasz-történelem szakos voltam, tanár akartam lenni, főleg azután, hogy a bölcsészkaron valósággal elbűvölt az előadásával egy nagy tudású ember, **Maróti Károly**. Amikor sárga csilgaggal a mellén elment, azt mondtam: ha őt nem hallgathatom, mi keresnivalóm van a bölcsészkaron? Így lettem orvos. Mindig nehéz volt nekem az emberi szenvedést látni, ezért választottam a kutatói pályát; mégis megadtam, hogy kutatóként is segíthessek a betegeken. Pontosán tudom persze azt is, hogy mindez nem jöhetett volna létre a családom nélkül.

Nekem nem kellett öt órákor elrohanni a gyerekekért, mert anyámmal éppen olyan biztonságban tudhatam őket, mintha én lettem volna velük. És nem terelték el a gondolataimat filléres gondok, mert a férjem gondoskodott rólunk. Hát így... Várom az 55 éves érettségi találkozónkat.”

Sulyok Erzsébet

224 év tapasztalatából profitálhat!

A BAV Rt. Magyarország legrégebbi vállalata, melyet Mária Terézia királynő alapított 1773-ban, egyszerű zálogházként. Alapítása óta folyamatosan hasznot eredményező, dinamikusan fejlődő vállalkozás.

Most Ön is éljen a lehetőséggel! Az ÁPV Rt. nyilvános értékesítés keretében felajánlja a BAV Rt. 766 millió forint névértékű részvénycsomagját.

1000 Ft névértékű részvény 1400 Ft-os áron vásárolható meg. A részvényjegyzés 1997. szeptember 29-től október 10-ig tart. (Túljegyzés esetén 5 nap után lezárul.)

A részvények a K&H Brókerház Rt.-nél, valamint a K&H Bank kijelölt fiókjainál jegyezhetők.

Mindig hasznát veszi!